Ympäristöministeriö 3.12.2025

Eduskunnan ympäristövaliokunnalle

Ympäristöministeriön vastine valiokunnan asiantuntijakuulemisissa ja esitettyihin näkemyksiin ja kysymyksiin (HE 160/2025 vp)

Sisällys

Ympäristöministeriön vastine valiokunnan asiantuntijakuulemisissa ja esitettyihin näkemyksiin ja kysymyksiin (HE 160/2025 vp) 1

1. Menettelyt luokitteluasian ratkaisemisen yhteydessä 2
2. Luokittelua koskevan päätöksen suhde myöhempään säädökseen (5 h §) 3
3. Valitusoikeuksien rajoittaminen (138 §) 4
4. Tiedonsaantioikeus materiaalitorista salassapitosäännösten estämättä (143 b §) 5
5. Kaivosten sivukivien hyödyntäminen ja niiden luokittelu 5
6. Kierrätyslannoitteiden luokittelua koskeva sääntely 6
7. Siirtymäsääntely 6

LIITE: säännösluonnokset (muutosehdotukset lihavoitu) 7

1. Menettelyt luokitteluasian ratkaisemisen yhteydessä

Etelä-Pohjanmaan ELY-keskus katsoo asiantuntijalausunnossaan, että vain luokitteluratkaisujen keskittäminen Lupa- ja valvontavirastoon turvaisi ratkaisutoiminnan yhdenmukaisuuden. Lisäksi ELY-keskuksen asiantuntijalausunnossa kiinniteetään huomiota eräisiin luokitteluasian ratkaisemista koskeviin menettelytapoihin ja ehdotetaan joiltain osin niiden selkeyttämistä säännöksillä.

1) ELY-keskuksen mukaan laissa pitäisi säätää tarkemmin siitä, että luokitteluasian voi edelleen ratkaista myös ympäristönsuojelulain mukaisessa lupa- ja ilmoitusmenettelyssä.
2) ELY-keskuksen mukaan luokitteluhakemuksen vireilletulosta tulisi ilmoittaa kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle.
3) Luokittelupäätöksiin liittyvästä eri valvontaviranomaisten toimivaltajaosta tulisi ELY-keskuksen mukaan säätää ehdotettua tarkemmin.
4) ELY-keskuksen mukaan ehdotetussa ympäristönsuojelulain 42 §:ssä tulisi viitata jätelain 5 a-b §:n sijasta ehdotettuihin luokittelumenettelyä koskeviin säännöksiin.
5) ELY-keskus huomauttaa, että hallintolain 62 a §:n julkista kuulutusta koskevaa säännöstä ei voi soveltaa ilman nimenomaista säännöstä jätelaissa.
6) ELY-keskus katsoo tarpeelliseksi selkeyttää, ovatko luokittelupäätökset voimassa kansallisesti vai koko EU:n alueella.

Ympäristöministeriön vastaus: Ympäristöministeriö kiittää ELY-keskusta hyvistä huomioista liittyen luokitteluasian ratkaisemista koskeviin menettelytapoihin ja niitä koskeviin säännöksiin. Ympäristöministeriö katsoo, että useimmat asiantuntijalausunnossa esitetyt näkökohdat liittyvät viranomaisten käytännön menettelytapoihin, jotka ovat mahdollisia ilman säännöksiin tehtäviä muutoksia. Toisaalta joukossa on myös asioita, joiden osalta säännösmuutoksia on harkittava.

Valitun sääntelymallin osalta ympäristöministeriö toteaa, että hallituksen esityksen lausuntoversiossa luokitteluratkaisut ehdotettiin keskistettäväksi Lupa- ja valvontavirastoon, mutta lausuntopalaute sekä viranomaisten että toiminnanharjoittajien taholta puolsi esityksen muuttamista siten, että lupaviranomaisten rinnakkainen toimivalta ratkaista luokitteluasia säilytetään (ks. HE s. 19-20).

Ympäristöministeriö yhtyy ELY-keskuksen arvioon siitä, että jätelaissa ei 5 b §:n 3 momentin kumoamisen jälkeen olisi säännöstä, joka erikseen viittaisi ympäristöluvassa tai ilmoituspäätöksessä tehtävän luokitteluratkaisun mahdollisuuteen. Ympäristöministeriö toteaa kuitenkin, että jätelain 5 b §:n 3 momentti on suurelta osin informatiivinen ja päätöksiä aineen tai esineen sivutuotteeksi luokittelemisesta tai jätteeksi luokittelun päättymisestä on tehty osana ympäristölupaa tai ilmoituspäätöstä jo ennen 5 b §:n 3 momentin säätämistä jätelain muutoksen 714/2021 yhteydessä. Valmistelussa lähtökohtana on ollut, että jos luokitteluasiaa ei laissa erikseen ohjata tekemään vain jätelain mukaisessa luokittelupäätöksessä, sen tekeminen on edelleen mahdollista myös ympäristönsuojelulain mukaisessa lupa- tai ilmoituspäätöksessä. Ympäristölupaviranomaisen rinnakkaisen toimivallan säilyminen on todettu sekä hallituksen esityksen yleisperusteluissa että ehdotetun 5 c §:n perusteluissa. Hallituksen esityksen lausuntoversiossa ehdotettiin luokitteluasioiden keskittämistä jätelain mukaiseen menettelyyn ja versioon sisältyi luonnos uudeksi ympäristönsuojelulain säännökseksi, jonka mukaan ympäristölupahakemukseen tai ilmoitukseen sisältynyt luokitteluasia olisi tullut ohjata käsiteltäväksi jätelain mukaisessa luokittelumenettelyssä. Ympäristöministeriön mielestä lupaviranomaisen toimivalta ratkaista lupahakemukseen tai ilmoitukseen sisältyvä luokitteluasia ei edellytä erillistä säännöstä. Kuitenkin ELY-keskuksen ehdottama säännös voidaan lisätä esimerkiksi ehdotetun 5 c §:n 1 momenttiin, jos se katsotaan selvyyden vuoksi tarpeelliseksi.

Ympäristöministeriö ei kannata sitä, että luokitteluasian vireilletulosta olisi aina erikseen ilmoitettava ympäristöluvan valvontaviranomaiselle. Ehdotuksen lausuntoversioon sisältyi tällainen säännös, mutta jatkovalmistelussa arvioitiin, ettei asiasta säätäminen ole välttämätöntä. Lupa- ja valvontavirasto voi ilmoittaa hakemuksesta lupaviranomaiselle, jos sen katsotaan olevan asian selvittämisen kanalta tarpeellista.

Ympäristöministeriön mielestä myöskään eri valvontaviranomaisten toimivaltajaosta ei tarvitse säätää laissa ehdotettua 24 a §:ää tarkemmin. Ympäristöviranomaisten ja markkinavalvontaviranomaisten tehtävänjakoa tarkastellaan Suomen ympäristökeskuksen valmistelemassa oppaassa, joka julkaistaan vuoden 2026 aikana. Viranomaisten toimivaltajakoa tullaan tarkastelemaan myös jätelain kokonaisuudistuksessa kiertotalouslaiksi.

Ympäristöministeriö toteaa, että ELY-keskus on oikeassa huomauttaessaan, että hallintolain julkista kuulutusta koskevaa 62 a §:ää ei ole tarkoitettu sovellettavaksi sellaisenaan, vaan ainoastaan kun erityislaissa säädetään tiedoksiannosta julkisella kuulutuksella. Ympäristöministeriö ehdottaa, että ehdotettuun jätelain 5 c §:ään lisätään hakemuksen julkista kuulutusta koskeva säännös.

Ympäristöministeriön mielestä ehdotetussa ympäristönsuojelulain 42 §:n säännöksessä, joka koskee kunnan ympäristönsuojeluvirranomaisen velvollisuutta pyytää Lupa- ja valvontaviraston lausunto aineen tai esineen luokitteluasiassa, on viitattava jätelain 5 a ja 5 b §:ään. Luokitteluasia ratkaistaan jätelain 5 a tai 5 b §:ssä säädettyjen arviointiperusteiden perusteella ja Lupa- ja valvontaviraston lausunto koskisi nimenomaisesti sitä, täyttyvätkö mainituissa pykälissä säädetyt arviointiperusteet vai eivät.

Ympäristöministeriö toteaa, että luokittelupäätösten tunnustamisesta muissa EU-maissa säädetään jätteensiirtoasetuksen (EU) 2024/1157 29 artiklassa. Tuontimaa voi tunnustaa vientimaassa tehdyn luokittelupäätöksen. Jäsenmaiden käytännöt vaihtelevat. Käytännön lähtökohta on, että Suomessa tehdyt tapauskohtaiset luokittelupäätökset ovat voimassa vain Suomessa.

> ***→ Ympäristöministeriö ehdottaa, että valiokunta harkitsee, onko ehdotettua 5 c §:ää muutettava siten, että siitä tulee nimenomaisesti ilmi mahdollisuus ratkaista luokitteluasia ympäristöluvan tai ilmoituspäätöksen yhteydessä (säännösehdotus liitteessä).***
>
> ***→ Ympäristöministeriön mielestä 5 c §:ään tulee lisätä säännös siitä, että luokittelua koskeva hakemus annetaan tiedoksi julkisella kuulutuksella (säännösehdotus liitteessä).***

Maa- ja metsätalousministeriön asiantuntijalausunnossa katsotaan, että luokittelupäätöksen sisältökriteerit koskevat nähtävästi ainoastaan Lupa- ja valvontavirastossa tehtäviä luokittelupäätöksiä, mutta eivät ympäristöluvan osana tehtäviä päätöksiä. Maa- ja metsätalousministeriön näkemyksen mukaan eri viranomaisten päätöksiä tulisi tasapuolisuuden ja päätösten yhdenmukaisuuden vuoksi koskea samat kriteerit.

Ympäristöministeriön vastaus: Ympäristöministeriö toteaa, että ehdotettuun 5 d §:ään sisältyvät päätöksen sisältövaatimukset koskevat sellaisenaan jätelain mukaista luokittelupäätöstä. Ehdotetut kriteerit kuitenkin perustuvat pitkälti viimeaikaiseen ympäristölupakäytäntöön ja ympäristöministeriö katsoo, että jätelaissa säädettyjä päätöksen sisältövaatimuksia noudatetaan käytännössä myös ratkaistaessa luokitteluasioita lupa- ja ilmoituspäätöksissä.

2. Luokittelua koskevan päätöksen suhde myöhempään säädökseen (5 h §)

Oikeusministeriön lausunnossa kiinnitetään huomiota ehdotettuun 5 h §:ään, joka koskee luokittelupäätöksen suhdetta myöhemmin annettavaan, luokittelupäätöksen kanssa päällekkäiseen EU-säädökseen tai valtioneuvoston asetukseen. Oikeusministeriön mielestä 5 h §:ään esitettävä sääntely on varsin epätyypillistä siltä osin kuin mahdollista myöhemmin annettavaa sääntelyä todetaan jo etukäteisesti noudatettavan

aiemmin annettujen päätösten asemesta. Oikeusministeriön arvion mukaan säännös päätöksen raukeamisesta – varsinkin kun raukeaminen ei edellytä viranomaiselta erillisiä raukeamiseen liittyviä toimia eikä raukeamisen mahdollista ajankohtaa voida selvästi määritellä – voi aiheuttaa luokittelupäätösten saaneille eli aineen tai esineen haltijoille ongelmia, mahdollisesti jopa rikosvastuun muodossa. Oikeusministeriön mukaan luokittelupäätöksissä tulisi lähtökohtaisesti tuoda ilmi kyseineen seikka. Oikeusministeriö katsoo, että luokittelupäätöksen suhde myöhempään sääntelyyn voi myös olla tulkinnanvarainen. Lisäksi oikeusministeriö huomauttaa, että ehdotetun 5 h §:n soveltuminen ympäristöluvassa tai ilmoituspäätöksessä tehtyyn aineen tai esineen luokitteluun jää epäselväksi.

Ympäristöministeriön vastaus: Ympäristöministeriö on samaa mieltä siitä, että ehdotettu 5 h § on epätyypillinen säännös. Ympäristöministeriön mielestä säännös on kuitenkin tarpeen epätyypillisessä sääntely-ympäristössä, jossa on useita oikeudellisia mekanismeja aineen tai esineen sivutuotteeksi luokittelun tai jätteeksi luokittelun päättymiseksi: EU-tasoiset säädökset, valtioneuvoston asetukset ja hallituksen esityksessä uudistettava tapauskohtainen päätöksenteko. Jätedirektiivin 5 artiklan 3 kohdan ja 6 artiklan 3 kohdan mukaan kansalliset ratkaisut ovat mahdollisia vain, jos EU-tason säädöstä ei ole.

Hallituksen esityksessä lähdetään siitä, että erillinen säännös luokittelupäätöksen suhteesta myöhempään samaa materiaalia ja käyttötarkoitusta koskevaan säädökseen selkeyttää tilannetta sekä viranomaisten että toiminnanharjoittajan kannalta. Mutkattominta on, jos luokittelupäätös raukeaa suoraan lain nojalla uuden säädöksen tullessa voimaan ilman, että viranomaisen täytyy erikseen todeta jokainen luokittelupäätös rauenneeksi. Toisaalta ympäristöministeriö yhtyy oikeusministeriön näkemykseen siitä, että luokittelupäätöksen ja säädöksen suhde voi joissain tapauksissa olla tulkinnanvarainen – luokittelua koskevien EU-säädösten tai valtioneuvoston asetusten mahdollisesti lisääntyessä tällaiset tilanteet ovat jopa todennäköisiä. Yksittäisten tilanteiden tulkinnanvaraisuutta ei kuitenkaan voi ehkäistä ennalta minkäänlaisella sääntelyratkaisulla. Ympäristöministeriön mielestä esityksessä ehdotettu 5 h § on paras mahdollinen tapa turvata edes jonkinlainen sääntely-ympäristön ennakoitavuus. Oikeusministeriön ehdottama käytäntö, jonka mukaan säännöksestä tulisi aina mainita luokittelupäätöksessä, voisi ympäristöministeriön käsityksen mukaan parantaa toiminnanharjoittajan asemaa. Tästä voidaan tarvittaessa myös säätää ehdotetun 5 d §:n nojalla annettavalla valtioneuvoston asetuksella.

Oikeusministeriön huomautus liittyen 5 h §:n soveltumiseen ympäristöluvassa tai ilmoituspäätöksessä olevaan luokitteluasian ratkaisuun on varteenotettava – varsinkin kun ehdotettu säännös on epätyypillinen. Pykälään olisikin hyvä lisätä maininta siitä, että sitä sovelletaan myös ympäristöluvan ja ilmoituspäätösten yhteydessä tehtyihin ratkaisuihin.

> ***→ Ympäristöministeriö ehdottaa 5 h §:n muuttamista siten, että siitä tulee nimenomaisesti ilmi säännöksen soveltuminen myös ympäristöluvan tai ilmoituspäätöksen yhteydessä tehtyyn luokitteluasian ratkaisuun (säännösehdotus liitteessä).***

3. Valitusoikeuksien rajoittaminen (138 §)

Kuntaliitto ja Suomen luonnonsuojeluliitto suhtautuvat asiantuntijalausunnoissaan varauksella esitettyihin valitusoikeuksien rajaamiseen. Kuntaliitto esittää, että kunnalle ja kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle säädettäisiin valitusoikeus Lupa- ja valvontaviraston luokittelupäätöksestä. Luonnonsuojeluliitto katsoo, että luokittelupäätös on Århusin sopimuksen 6 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukainen päätös, jolla voi olla merkittäviä ympäristövaikutuksia, ja siksi valitusoikeuksia ei tulisi kaventaa. Myös Etelä-Pohjanmaan ELY-keskus katsoo, että ainakin toimintaa valvovalla kunnan ympäristönsuojeluviranomaisella tulisi olla valitusoikeus luokittelupäätöksestä.

Ympäristöministeriön vastaus: Valmistelussa on lähdetty siitä, että valitusoikeuksien karsiminen on esityksen sujuvoittamistavoitteen kannalta tärkeää. Valitusoikeuksien ja esimerkiksi perustuslain 20 §:n mukaisen ympäristöperusoikeuden turvaamisen osalta ympäristöministeriö viittaa hallituksen esityksen luvuissa 2.5 ja 12.1 sanottuun: luokittelupäätöksellä ei ole suoria ympäristövaikutuksia. Luokittelupäätöksen keskeinen merkitys on se, että uusiomateriaali siirtyy jätesääntelystä kemikaali- ja tuotelainsäädännön piiriin, jotka osaltaan takaavat uusiomateriaalin ominaisuuksiin ja käyttöön liittyvän tiukan sääntelyn säilymisen.

Ympäristöministeriö on edellä mainittujen asiantuntijoiden kanssa sinällään samaan mieltä siitä, että yhtäältä ehdotettu valitusoikeutta koskeva sääntely ja toisaalta luokittelupäätöksen muuttamista ja peruuttamista koskeva sääntely voivat näyttäytyä keskenään epäjohdonmukaisina, koska esimerkiksi kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi tehdä aloitteen luokittelupäätöksen muuttamisesta, mutta sillä ei ole valitusoikeutta alkuperäisestä luokittelupäätöksestä. Hallituksen esityksen valmistelussa asiaa on tarkasteltu esityksen tavoitteiden näkökulmasta. Valitusoikeutta koskevat rajoitukset edistävät luokitteluasian sujuvaa käsittelyä ja parantavat hakijan oikeusturvaa. Toisaalta yleistä etua valvovan viranomaisen mahdollisuus saada päätöksen muuttamista tai peruuttamista koskeva asia vireille varmistaa osaltaan sitä, että väärin tai puutteellisin tiedoin tehtyjä päätöksiä voidaan viranomaisen aloitteesta muuttaa tai jopa peruuttaa.

→ ***Ympäristöministeriö ei tältä osin kannata muutoksia esityksen sisältöön.***

4. Tiedonsaantioikeus materiaalitorista salassapitosäännösten estämättä (143 b §)

Kierrätysteollisuus ry:n ja Kemianteollisuus ry:n asiantuntijalausunnoissa otetaan kantaa ehdotettuun 143 b §:ään ja siinä ehdotettuihin tiedonsaantioikeuksiin materiaalitorista. Asiantuntijalausuntojen mukaan oikeus saada tietoja salassapitosäännösten estämättä tulisi rajoittaa vain välttämättömien viranomaistehtävien hoitamiseen, ei esimerkiksi tutkimustoimintaan. Lausunnon antajien pelkona on, että liikesalaisuudeksi luokiteltavia tietoa päätyy tutkimuslaitoksilta vääriin käsiin.

Ympäristöministeriön vastaus: Ympäristöministeriö ei kannata ehdotusta. Ympäristöministeriön mielestä on tärkeää, että tutkimuslaitoksilla on mahdollisimman laaja pääsy viranomaisrekistereissä olevaan tietoon. Voimassa olevassa jätelain 143 § b:ssä lähdetään kaikkien jätelain mukaisten viranomaisrekisterien osalta siitä, että salassa pidettäviä tietoja saa myös tutkimuskäyttöön. Uusiomateriaalirekisterin osalta ei ole perusteita poiketa tästä lähtökohdasta.

→ ***Ympäristöministeriö ei tältä osin kannata muutoksia esityksen sisältöön.***

5. Kaivosten sivukivien hyödyntäminen ja niiden luokittelu

Tapojärvi Oy:n asiantuntijalausunnossa nostetaan esiin kaivosten sivukivien hyödyntäminen ja tähän liittyen niiden luokittelua (jäte/sivutuote/EEJ) koskevat kysymykset. Tapojärvi Oy:n mukaan hallituksen esityksessä ehdotettu luokitusmenettelyä koskeva uudistus ei ole riittävä, vaan muutos tulisi ulottaa jätteen määritelmään. Jätteeksi pitäisi luokitella vain esimerkiksi se osa kaivoksen sivukivistä, jota ei voida hyödyntää. Lisäksi Tapojärvi katsoo, että infrarakentamiseen tulisi kohdistaa 5%:n käyttöosuusvelvoite, ts. velvollisuus käyttää rakentamisessa vähintään 5 % kaivosten sivukiviä.

Ympäristöministeriön vastaus: Ympäristöministeriön toteaa, että jätelain jätteen määritelmä perustuu suoraan jätedirektiivin 3 artiklaan, joka ei sisällä kansallista liikkumavaraa. Jätettä on aine tai esine, jonka haltija *poistaa käytöstä, aikoo poistaa käytöstä tai on velvollinen poistamaan käytöstä*. Käsite on mm. EU-tuomioistuimen oikeuskäytännössä muodostunut laajaksi. Kaivosten sivukivet on katsottu jätteeksi. Niiden jätteeksi luokittelu voidaan päättää, jos jätelain 5 b §:ssä säädetyt arviointiperusteet täyttyvät. Hallituksen esityksen voimaantultua päätös jätteeksi luokittelun päättymisestä voitaisiin tehdä joko kaivoksen ympäristöluvassa tai ehdotetussa jätelain mukaisessa luokittelupäätöksessä.

Tapojärvi Oy:n ehdottamasta käyttöosuusvelvoitteesta ympäristöministeriö toteaa, että yleisesti ottaen käyttöosuusvelvoitteet voivat edistää uusiomateriaalien kysyntää.

→ ***Ympäristöministeriö ei tältä osin kannata muutoksia esityksen sisältöön.***

6. Kierrätyslannoitteiden luokittelua koskeva sääntely

Maa- ja metsätalousministeriö kiinnittää asiantuntijalausunnossaan huomiota lannoitevalmisteita ja jätteitä koskevan sääntelykokonaisuuden monimutkaisuuteen ja kehittämistarpeisiin.

Ympäristöministeriön vastaus: Ympäristöministeriö yhtyy asiantuntijalausunnossa esitettyyn näkemykseen siitä, että lannoitteita ja jätteitä koskeva sääntelykokonaisuus on vaikeasti hallittava ja kaipaa kehittämistä. Eri sääntelykokonaisuuksien epäselvät rajapinnat vaikeuttavat kierrätyslannoitteiden valmistusta ja käyttöä. Kierrätyslannoitteiden kannalta olennaisia sääntelykokonaisuuksia ovat muun muassa kansallinen ja EU:n lannoitelainsäädäntö sekä jäte- ja ympäristönsuojelulainsäädäntö. Lisäksi kierrätyslannoitteisiin sovelletaan kansallista ja EU:n eläinsivutuotelainsäädäntöä, kemikaalilainsäädäntöä (REACH- ja POP-asetuksia) sekä säteilylainsäädäntöä.

Ympäristöministeriö toteaa, että parhaillaan on meneillään Suomen ympäristökeskuksen ja Ruokaviraston yhteistyönä toteutettava ns. LAVA-EEJ -hanke, jolla tuotetaan taustamateriaalia kierrätyslannoitteita koskevan EEJ-asetuksen valmistelua varten. Hankkeen tavoitteena on luoda systemaattinen katsaus niihin jätteisiin, jotka soveltuisivat kansallisen EEJ-sääntelyn piiriin. Lisäksi tavoitteena on arvioida mahdollisesti tarvittavia sääntelyratkaisuja muiden jäteperäisten lannoitteiden turvallisen käytön mahdollistamiseksi. Hankkeen loppuraportti valmistuu vuoden 2025 loppuun mennessä.

7. Siirtymäsääntely

Etelä-Pohjanmaan ELY-keskuksen asiantuntijalausunnon mukaan siirtymäsäännöksessä olisi säädettävä ennen lain voimaatuloa annettujen päätösten tallentamisesta uusiomateriaalirekisteriin.

Ympäristöministeriön vastaus: Ympäristöministeriö on samaa mieltä siitä, että aineen tai esineen luokittelua koskevat päätökset olisi hyvä saada mahdollisimman kattavasti perustettavaan uusiomateriaalirekisteriin. Valmistelun aikana ei kuitenkaan katsottu tarkoituksenmukaiseksi säätää asiasta, koska ennen lain voimaantuloa päätösten kokoaminen rekisteriin vaatisi erillisen resurssin. Ennen lain voimaantuloa annetut päätökset voidaan ilman ELY-keskuksen ehdottamaa säännöstäkin koota uusiomateriaalirekisteriin, kun kokoamistyöhön tarvittavat resurssit saadaan.

→ ***Ympäristöministeriö ei tältä osin kannata muutoksia esityksen sisältöön.***

LIITE: säännösluonnokset (muutosehdotukset lihavoitu)

5 c §

Aineen tai esineen luokittelua koskeva hakemus

Aineen tai esineen haltija voi tehdä Lupa- ja valvontavirastolle hakemuksen aineen tai esineen määrittelemiseksi sivutuotteeksi tai sen jätteeksi luokittelun päättymisestä, jos luokittelun arviointiperusteista ei ole säädetty Euroopan unionin lainsäädännössä tai 5 a §:n 2 momentin tai 5 b §:n 2 momentin nojalla annetussa valtioneuvoston asetuksessa. **[Aineen tai esineen luokittelua koskeva asia voidaan ratkaista ympäristönsuojelulain 83 §:ssä tarkoitetussa ympäristölupapäätöksessä ja 115 d §:ssä tarkoitetussa ilmoituspäätöksessä, kun luokittelua haetaan osana toimintaa koskevaa ympäristölupahakemusta tai ilmoitusta.]**

Hakemus on tehtävä sähköisessä asiointipalvelussa, jollei tälle ole ylivoimaista estettä.

Hakemuksessa on oltava tarpeelliset tiedot aineesta tai esineestä, jonka luokittelua haetaan sekä esitettävä perusteltu selvitys 5 a §:n 1 momentissa tai 5 b §:n 1 momentissa säädettyjen arviointiperusteiden täyttymisestä. Lisäksi hakemukseen on liitettävä toimintaa koskeva ympäristönsuojelulain 83 §:ssä tarkoitettu ympäristölupapäätös tai 115 d §:ssä tarkoitettu ilmoituspäätös sekä annettava tiedot vireillä olevasta ympäristölupahakemuksesta tai ilmoituksesta. Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkemmat säännökset hakemuksen sisällöstä.

Hakemus on annettava tiedoksi julkisella kuulutuksella [siten kuin hallintolain (434/2003) 62 a §:ssä säädetään].

---

5 h §

Luokittelupäätöksen raukeaminen uuden lainsäädännön seurauksena

Jos luokittelupäätöksessä tarkoitetun aineen tai esineen luokittelusta samassa käyttötarkoituksessa säädetään Euroopan unionin lainsäädännössä tai 5 a §:n 2 momentin tai 5 b §:n 2 momentin nojalla annetussa valtioneuvoston asetuksessa, luokittelupäätös raukeaa ilman eri päätöstä ja sen sijaan noudatetaan, mitä mainitussa Euroopan unionin lainsäädännössä tai valtioneuvoston asetuksessa säädetään. **Mitä edellä säädetään luokittelupäätöksen raukeamisesta sovelletaan myös ympäristönsuojelulain 83 §:ssä tarkoitetussa ympäristölupapäätöksessä ja 115 d §:ssä tarkoitetussa ilmoituspäätöksessä ratkaistuun aineen tai esineen luokittelua koskevaan asiaan.**